

BONA PAU

PREMIER
CORONA

Núm. 422 Any XXXVI

MONTUÏRI

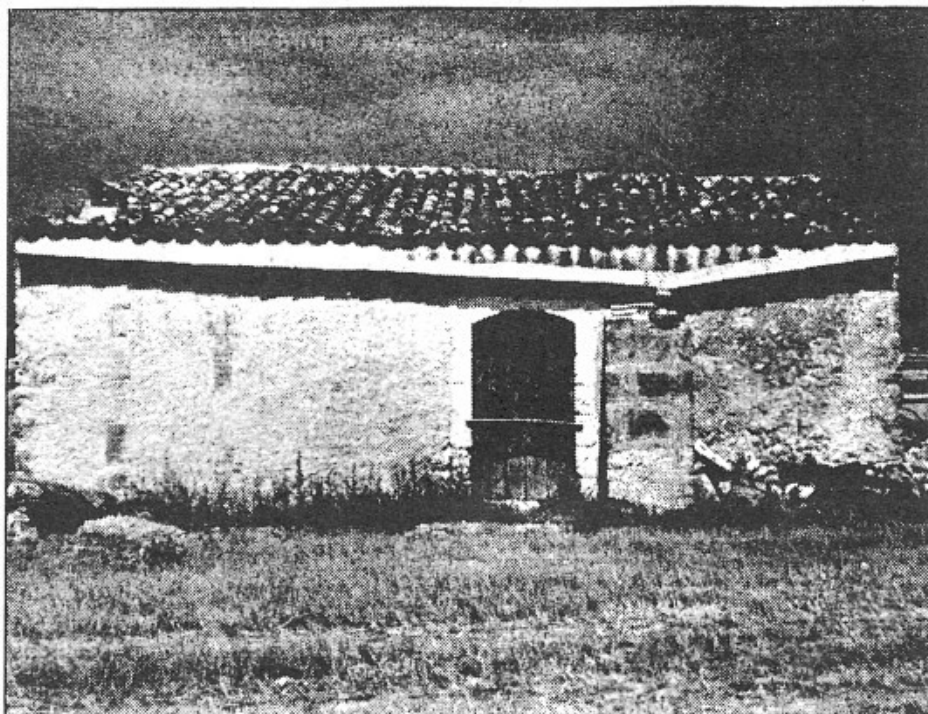
ABRIL 1988

Repartiment de les terres de Son Comelles

Com ja es va dir en el número passat, l'any 1727 s'establiren les terres de Son Comelles. El repartiment es feu de la següent manera:

Joan Baptista Mas "Titina"	1 Q
Item	2 Q
Rafel Nicolau "Botet"	1 Q
Item	1 Q
Joan Pocoví	1 Q
Pere Verger	1 Q 1q
Item	3 q
Joan Verger "Tià"	2 Q
Jaume Martorell	1 Q
Macià Martorell	1 Q
Pere Ballester "Valencià"	1 Q
Jaume Mascaró "Pisques"	1 Q 2q 1h
Antònia Cerdà "Colet"	2 Q
Pere Marimón "Quetxet"	1 Q
Item	1 Q
Item	1 Q
Jeroni Sever	1 Q
Pere Antoni Mas "Rafeló"	1 Q 2h
Joan Baptista Mas "Torreta"	1 Q 3h
Antoni Sever "Guideta"	2 Q
Catalina Pocoví "Cortella"	1 Q
Bartomeu Bibas "Xaleu"	1 Q
Pere Pocoví "Peuhoner"	1 Q
Planes, Joan "Barrió"	1 Q
Joan Mascaró "Pisques"	1 Q
Bartomeu Ribes "Boivàs"	1 Q
Pere Trobat	1 Q
Item	1 Q
Antoni Manera "Moio"	1 Q
Pere Verd "Boivàs"	1 Q
Melcion Cerdà "Companya"	1 Q
Antoni Manera "Ros"	1 Q 3q
Francesc Miralles "Pelai"	1 Q
Bartomeu Planes "Barrió"	1 Q 1 q
Bartomeu Forners "Mostela"	1 Q
Pere Pocoví "Peuhoner"	1 Q
Item	1 Q
Antoni Marimon "Not"	1 Q
Antoni Socies	2 Q
Pere Salom "Membre"	3 q
Francesc Socies	2 Q
Bartomeu Gallard	2 Q
Bartomeu Ribes "Xaleu"	1 Q
Sebastià Manera	1 Q
Bartomeu Mateu	1 Q
Miquel Company "Puig"	1 Q 1 q
Joan Rossinyol	2 Q

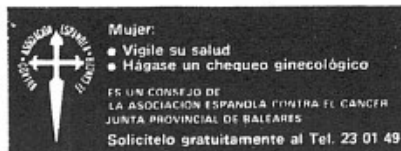
Les rústiques cases de camp, en temps de l'establiment de Son Comelles, eren escasses

És curiós poder comprovar com des de fa 250 anys alguns malnoms s'han perdut, mentre altres es conserven

Pau Rossinyol	2 Q 1 q	Miquel Martorell "Roegó"	1 Q
Antoni Andreu	1 Q	Sebastiana Mascaró "Negret"	1 Q
Baltasar Pocoví "Canai"	2 Q	Jaume Mascaró "Pisques"	1 Q
Antoni Pocoví "Canai"	2 Q	Miquel Pocoví "Peuhoner"	1 Q
Joan Pocoví "Canai"	2 Q	Magdalena Ballester	1 Q
Joan Miralles "Rua"	2 Q	Joan Antoni Verd "Llofriú"	1 Q
Bart. Manera "de sa Costa"	2 Q	Antoni Verd	1 Q
Item	2 Q	Rafel Socies "Goies"	1 Q
Item	2 Q	Item	1 Q
Joan Sastre	1 Q 1h	Rafel Marimon "Quetxó"	1 Q
Bartomeu Gallard	2 Q	Miquel Martorell "Dau"	1 Q
Item	2 Q	Gabriel Salvà "Magall"	1 Q
Bartomeu Pocoví "Mec"	1 Q 1 q	Miquel Socies "Pelat"	1 Q 3h
Item	1 Q 2q 1h	Bartomeu Mateu "Reiet"	1 Q
Bart. Manera "de sa Costa"	1 Q 2q 1h	Antònia Cerdà "Colet"	1 Q
Bartomeu Gallard	2 Q 3h	Joan Baptista Mas "Rafeló"	1 Q
Guillem Sastre "Mendal"	3 q	Gabriel Gomila "Llull"	1 Q
Item	1 Q	Pere Barceló	1 Q
Pere Joan Socies "Xec"	1 Q	Onofre Gomila "Llull"	1 Q
Bartomeu Nicolau "Profeta"	1 Q	Gabriel Garau "Calatse"	2 Q
Antoni Barceló	1 Q	Pere Trobat	1 Q
Pere Estaràs	1 Q 2q 1h	Item	1 Q 3h
Gabriel Garau	1 Q	Bartomeu Gallard	1 Q
Miquel Mates "Garabat"	1 Q	Pau Pocoví "Ventaíol"	2 Q
Miquela Martorell	1 Q	Miquel Martorell	3 Q
		Cristòfol Andreu	3'5q

PORTADA EN EL CONGRÉS

Els al·lots de Montuiri, de 8è d'E.G.B., visitaren el 15 de Març de 1988 el Congrés de Diputats a Madrid, amb motiu del viatge d'estudis.

NOTA

Significat del símbols:
Q: quarterada; q: quartó; h: hort

Guillem Mas Miralles

QUÈ EM MANCA?

Vaig mantenir una llarga conversa amb un jove: Devuit anys recent complits, el permís de conduir aconseguit al primer intent, els estudis sense problemes, un duro (és un dir) dins la butxaca per gastar...

No tenia l.lota, però li sobraven les al.lotes. N'havia conegudes moltes a la discoteca a la qual assistia tots els dissabtes amb els amics... Un jove a qui no li faltava res, que ho tenia tot; però sí... li mancava una cosa: **no era feliç**, tenia una buidor interior que res no li podia omplir; fins i tot havia pensat en la droga, però no gosà provar-la perquè un amic seu un poc major hi havia quedat enganxat i estava fet una "coca".

¿Per què no som feliç?, es preguntava inquiet. ¿Què és el que em manca?, trob la vida monòtona, avorrida, insulsa...

Un silenci llarg i espès trencà la nostra conversa que fins aleshores havia estat gairebé monòleg. El jove em mirà esperant dels meus

llavis una opinió, una llum o (si la tenia) la solució.

El vaig mirar fit a fit i amb tendresa li vaig demanar: "¿T'has preguntat a veure si potser et manca Déu, el sentit de la transcendència, el do de la gratuïtat?"

Em tallà tot d'una: "Sabia cert que em diries això —em contestà— i em feia por; no obstant, en aquest moment, m'alegr que m'ho plantejés".

La nostra conversa s'allargà molt més encara. Evidentment no resolguérem el problema —hi ha coses que necessiten el seu temps— però havíem donat la primera passa per encertar el camí: El jove havia estat capaç d'enfrontar amb valentia una pregunta que fins aleshores li era una muntanya plantejar-se-la.

Sospit que, com aquest jove, hi ha altres persones dins la vida. Molts no li troben sentit o no són feliços. ¿Serà que els manca Déu?

Andreu Genovart

sinó l'autogovern, la qual cosa significa que aquestes poden prendre decisions polítiques, a més, i sobretot, de la capacitat de dictar normes jurídiques d'acord amb llurs Estatuts. I en el preàmbul de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears es manifesta, en primer lloc, l'afirmació de la voluntat autonomista del poble de les Illes, de la institucionalització de l'autogovern i de la solidaritat entre els pobles que integren la comunitat insular, mitjançant l'aproximació i el respecte mutus.

Els principis fonamentals en què es recolza el nostre Estatut són, lògicament, els que inspira la Constitució Espanyola; però és important recordar que fou necessari un camí llarg i difícil per a redactar-ne el document bàsic, que s'aprovà finalment dia 7 de desembre de 1981, per a iniciar-ne els tràmits parlamentaris pertinents que havien de culminar dia 25 de Febrer de 1983, data en què fou sancionat el text legal pel Rei.

Durant aquest cins anys de vigència estatutària, s'ha pogut comprovar que la nostra capacitat per a legislar i governar és plena i total, que l'Estatut ens és un marc eficaç i vàlid, i que les reticències d'aquells que, exercint el seu dret lliurement, en votaren en contra, s'abstingueren o no en participaren en l'aprovació per renúncia, eren fruit de temors injustificats.

Hem sabut fer testimoniatge de les nostres capacitats polítiques de la mateixa manera que, en molts d'altres aspectes, hem demostrat d'altres valors que ens han situat com a capdavanters en relació amb la resta de les Comunitats espanyoles. En aquest sentit, és necessari recordar que l'anomenada "línia lenta" per a accedir a l'Autonomia, determinada per l'article 143 de la Constitució, al qual ens hem acollit, com a alternativa de la "línia ràpida" del 150, fou tot un encert, perquè ara podem accedir a una possible reforma de l'Estatut mitjançant una revisió adequada d'aquest per tal que el document pugui reparar les carències actuals d'una manera eficaç i positiva, a partir d'un examen minuciós i conscient dels errors en què poguem haver caigut, els desencerts en què hàgim pogut incorrer, i, sobretot, a partir de l'anàlisi de l'experiència d'aquests cinc anys.

És necessari tenir un coneixement exacte de les possibilitats reals, el sostre i les limitacions del nostre Estatut, amb el qual no és possible actualment, entre altres coses, l'acceptació de determinades competències transferides des de l'Administració Central a l'Autònoma.

Quan es parla, per tant, de revisar l'Estatut, es fa sobre la base d'una necessitat legal, i no com expressió d'una

(Continua a la pàgina següent)

ESTATUT, PARLAMENT I AUTONOMIA

Shell diu que "la democràcia exigeix l'existència d'institucions que permetin al poble sobirà expressar la seva voluntat i participar, d'aquesta manera, en el procés de formació de la voluntat política". En conseqüència, dins una democràcia

parlamentària com és la nostra, les institucions tenen la funció d'acollir els representants populars, als quals s'encomana la tasca de legislar. El nostre Parlament, per tant, és la suprema manifestació de la democràcia, en forma d'autonomia legislativa y com a cambra representativa.

El avantatges de l'autonomia política se centren en una major participació popular en les tasques públiques, una aproximació de l'Administració al ciutadà, la recuperació de les nostres pròpies institucions històriques, adaptades a les circumstàncies i als temps, una certa quota d'autogovern que satisfaci bona part de les nostres aspiracions nacionalistes, un major i millor control de l'activitat i la despesa públiques i, sobretot, aquesta capacitat de legislar.

La nostra organització estatal, contemplada en el marc de la Constitució, concedeix a les Comunitats Autònomes, no només la capacitat administrativa,

Miquel Fiol Jordà, Administrador de «Es pagès»

Just darrera les Escoles, en el mateix carrer de Sa Torre està situada la nova indústria «Es Pagès», regentada per Miquel Fiol Jordà, un jove montuïrer de 26 anys, fadrí, amb estudis de baxiller superior. Es pot dir que és una indústria perquè transforma la carn en embotits, però... deixem que sia el mateix gerent i administrador, qui ens digui més coses.

—Com és aquesta indústria?

—Es una petita indústria de caràcter artesanal, quant a la qualitat i presentació dels nostres productes, però amb ànim de produir grosses quantitats de cara a l'exportació. Per això hem adquirit una maquinària puntera, adequada a una producció competitiva.

—Quants d'obers hi treballen i què fan?

—Som una «plantilla» reduïda amb moltes ganes de fer feina. L'ambient entre nosaltres és molt cordial. Treballam de bon gust i fins i tot reïm fent feina. Els qui estam allà ens dedicam a la producció d'embotits, a l'administració de la fàbrica i a la venda.

—Qui són els propietaris?

—Hem constituït una societat anònima. De la societat, En Tomeu Ferragut és el cap de vendes, el meu germà Miquel hi participa com accionista i jo duc la producció i administració de la fàbrica.

—On es venen els productes?

—El nostre mercat no està a Mallorca. El tenim estès al llarg de la Península, a més de Ceuta i Melilla, les Illes Canàries i Andorra.

—I per què els productes no es venen aquí?

—Has de tenir en compte que tenim un mercat establert a la Península i l'objectiu actual és consolidar-lo. De fet tenim encara una història molt curta, però amb molt de temps i molta il·lusió per endavant per anar ampliant el nostre mercat. Per això el proper objectiu és oferir els nostres productes a Mallorca i a les altres illes.

—Quins articles produïu?

—Produïm sobrassada amb tota casta de budell (cular, poltrú, bisbe...), crema de sobrassada en «tarrines» de 250 grs. i de tres quilos. Aquesta crema aquí no és usual però té molta acceptació a la Península. I aquests dies hem aprofitat la «Fira Alimentària de Barcelona» per presentar com a novetat el fuet de sobrassada, que, entre altres professionals del ram, ha tengut molt bona acollida.

—Pensau ampliar la fàbrica?

—De moment tota la infraestructura (edificis i maquinària) és suficient per a la producció actual. Si aquesta s'incrementàs únicament hauríem d'ampliar els eixugadors de sobrassada.

«Es Pagès» és una petita indústria d'embotits de caràcter artesanal.

Compren la carn a la Península i allà hi venen pràcticament tota la producció.

—Creareu nous llocs de feina?

—Ja t'he dit abans que la «plantilla» que tenim és molt competent i feïnera. Crec que podríem donar abast si la feina augmentàs un poc més; però si vengués el cas de necessitar més gent, seguiríem amb el mateix criteri de contractar persones de Montuïri.

—Quin és el vostre horari de feina?

—Treballam de les 8 a la 1 del matí i de les 3 a les 6 de l'horabaixa; de dilluns a divendres.

—Consideres que serà o ja és rendable?

—Si a una empresa li poses il·lusió, imaginació i, sobretot, molta de feina, és molt probable que sia rendable.

—Quin futur preveus a aquesta indústria?

—Partint de la idea que la sobrassada, com embotit, té molta acceptació en el mercat, pretenim conservar els clients que tenim i fer-ne de nous i, en un plaç curt, obrir mercats en els llocs que ja

t'he anomenat abans. També ens plantejam exportar fora de la Península.

—Podries contar-nos com és el vostre mecanisme, des de l'animal viu fins que surt el producte?

—Nosaltres comprem la carn a un escorxador de «despiece» de la Península, d'on surt amb control i llicència sanitària. La carn és fresca, els porcs són morts el mateix dia. Preferiríem comprar la carn aquí, però malauradament l'oferta a Mallorca és molt inferior a la demanda ja que els escorxadors són insuficients. Aquesta carn ve classificada per elaborar sobrassada. En primer lloc la capolam, trempam, embotim i fer-mam... bé, com a qualsevol matança familiar. Després la pujam als eixugadors on segueix el procés natural de curament. Posteriorment l'embarcam cap als distribuïdors.

—D'alguna manera se'n beneficia Montuïri?

—Jo crec que sí; des del moment que obris unes portes...

ESTATUT, PARLAMENT I AUTONOMIA

(Ve de la pàgina anterior)

aspiració política —que també ho és— gratuïta. Aquests cinc anys són, doncs, una experiència gratificant i única. Constitueixen la primera passa d'un llarg camí que tot just hem de començar; però, sobretot, són una fita històrica que hem tengut el privilegi de viure i protagonitzar.

Jeroni Albertí i Picornell
President del Parlament
de les Illes Balears

A'HA DIU QUE...

... encara que per motius distints, es Batle i es Rector Andreu se n'anaren un dilluns de març amb el mateix vol cap a Madrid. Un que ho sabia comentà: "Mira que si s'avió caigués es matarien dos aucells amb un sol tro".

—oOo—

...ses síquies des carrer d'Es Sol i Rector Escarrer havien d'estar enllestides en quinze dies. Si s'Ajuntament hagués fet pagar a sa companyia constructora 1.000 pessetes per cada dia que ses síquies han romàs com tothom sap, s'hauria pogut instal·lar sa corrent de 220 V. a totes ses cases des dos carrers.

—oOo—

...que hi vengueren de satisfets es montuïrers que anaren a Roma!, sobre-tot es des primer torn, que varen mereixer per part d'Es Vaticà menció especial p'és poble de Montuïri; això sí, amb accent estranger. Així i tot no els podien "tapar es cul amb set flassades".

—oOo—

...des de fa dues setmanes tothom va llatí, lleuger, eixerit... és es resultat de

sa conferència que donà aquell conseller naturista que vengué a la vila. Així mateix n'hi ha hagut un parell que aquests dies han anat una mica desbaratats de ventre; es veu que pegaren massa fort a ses "panades".

—oOo—

...més facilitats que ses que ha donades s'Ajuntament per anar a pagar ets arbitris municipals, impossible: Podien pagar per bancs, a hores d'oficines, a hores extra...! Esperem que si un dia mos toca cobrar mos ho posin igual de fàcil.

—oOo—

...es nostre poble sempre s'ha de distingir dets altres. Certament Montuïri "is different". Quan a la resta de les viles se sol obrir sa Setmana Santa amb un pregó, aquí l'inaugurarem amb un ball de bot a plaça.

—oOo—

...es nostre Ajuntament donà llum verda a sa constitució d'uns serveis funeraris mancomunats. Això vol dir que d'aquí endavant "morir-se" serà molt

més econòmic. Si abans tot l'entorn funerari costava 100.000 pessetes, ara en sortirem amb 40.000. I que no es guapo això?

—oOo—

...es futbolistes estan de satisfets que mai s'ho haurien pensat. Jugar 14 partits seguits, de campionat, sense perdre, és cosa que ni es mateix president s'ho havia passat pes cap.

—oOo—

... ses queixes sobre sa correspondència a Montuïri ja són massa. Que una carta per anar d'aquí a Ciutat necessiti una setmana, ja passa de mida! Diferents persones s'han dirigit a aquesta secció perquè demanem remei. Però... ¿se'n posarà?

EN XERRIM

NOCES D'ARGENT

ABRIL 1963 - 1968

Manuel Penalva Esquer
amb

Prudència Victòria Oliver Verd
"de Meià"

es casaren dia 22 Abril 1963

Gabriel Gayà Garí (Vilafranquer)
amb

Catalina Oliver Andreu "Tomàtiga"
es casaren dia 23 Abril 1963

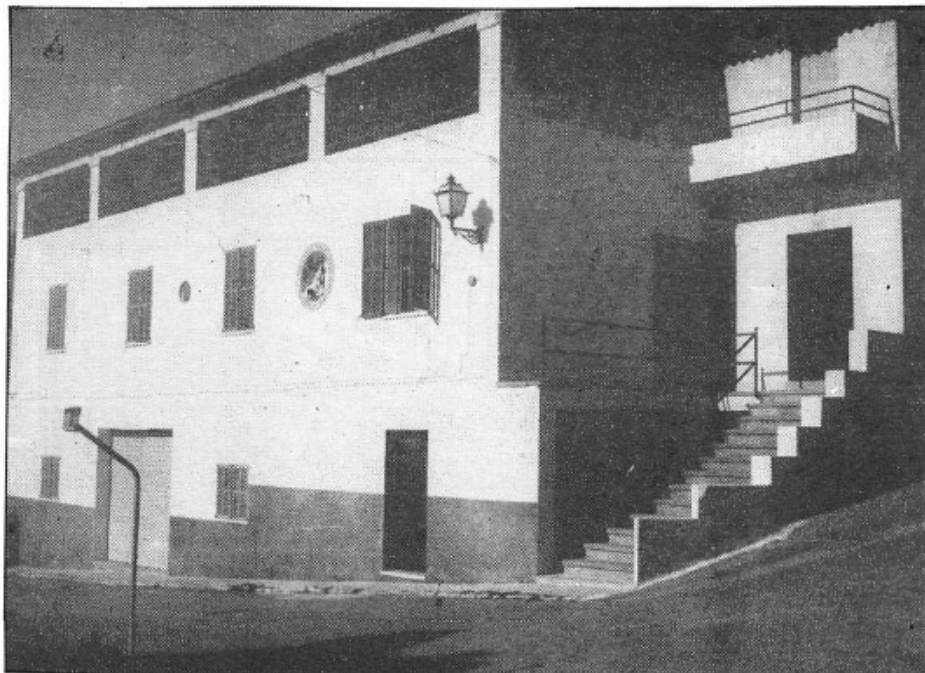
Antoni Pizà Miralles "Pizà"
amb

Antònia Arbona Lladó "Muixa"
es casaren dia 24 Abril 1963

Joan Mayol Gomila "d'Es Pont"
amb

Francisca Mayol Arbona "Ventura"
es casaren dia 25 Abril 1963

A tots els desitjam moltes felicitats
i que en puguin complir molts més
vivint plegats

Fàbrica d'embotits "Es Pagès"

—Voldries afegir qualque cosa més?

—Sí; m'agradaria aprofitar aquesta entrevista per agrair a la gent l'afecte

que ens mostrà acudint a la festa l'altre dia.

Ma. Antònia Rigo

RECTIFICACIÓ

En el darrer número va sortir equivocadament a les pàgines centrals, la paraula "pub" per "club".

La contesta d'En Mateu Moll havia de dir: "Si a Montuïri no hi ha cap club juvenil crec que és per falta de ganes dels joves".

Jaume Bauzà Verger, «de Son Comelles»

Primer Tinent de Batle i President de la Comissió d'Agricultura

En el ple de l'Ajuntament del passat 8 de Juliol de 1987 romangueren constituïdes les Comissions Informatives, les quals, d'una o altra manera incideixen dins la vida del nostre poble.

Es desig d'aquesta revista anar polsant l'opinió i demanar les tasques dins cada una d'aquestes Comissions, als respectius caps.

Aquest mes començam amb la de "Pagesia", de la qual n'és cap o responsable el primer tinent de batle, Jaume Bauzà Verger, "de Son Comelles", un home casat, de 47 anys, amb tres fills. Ja des d'un principi ens manifesta que voldria disposar de més temps per a poder alternar millor la seva feina professional amb la de l'Ajuntament.

—La meua Comissió —comença dient— abarca sobretot agricultura i camins, ens reunim cada vegada que hi ha ple i també hi forma part En Tomeu Amengual "Nyol" i En Joan Miralles "Felanitxer".

—Participes d'altra Comissió?

—Sí; també estic inclòs dins la de govern, a la qual hi ha el batle, En Tomeu "Nyol" i En Miquel Cardell.

—Quines són les teves principals tasques?

—No són moltes perquè el pes principal el porta el batle. Nosaltres només ajudam a que es realitzin els projectes.

S'ha de dir, però, que a cada cosa que es fa, tothom hi col·labora.

—Sobre la protecció i ajuda als pagesos, què ens pots dir?

—La protecció és molt difícil, només podem informar de quines maneres es donen les subvencions.

—Quines millores hi ha en perspectiva per als pagesos o per al camp?

—Actualment l'Ajuntament no disposa de cap. Els pagesos no en poden fer moltes, perquè amb l'entrada al Mercat Comú ignorem el que passarà. De totes maneres la gent encara no n'està molt informada, si bé a la llarga esperam que, mitjançant l'Ajuntament, es puguin aportar beneficis.

—On s'han de dirigir per informar-se?

—Per informar-se cal dirigir-se a l'Ajuntament. Allà els proporcionaran adequada informació.

—Quins projectes teniu per al futur?

—L'Ajuntament és molt pobre; la tasca que té aquesta Comissió, per exemple, és adobar camins, asfaltar... com s'ha fet sempre.

—Quins camins s'han adobat, recentment?

—Un en Es Rafal, un altre de Lloret, a Can Calusa, el de darrere Son Manera, Carretera Galiana-Pina, Son Vanrells, de Son Galiana a Son Vanrells, Son Mirones,

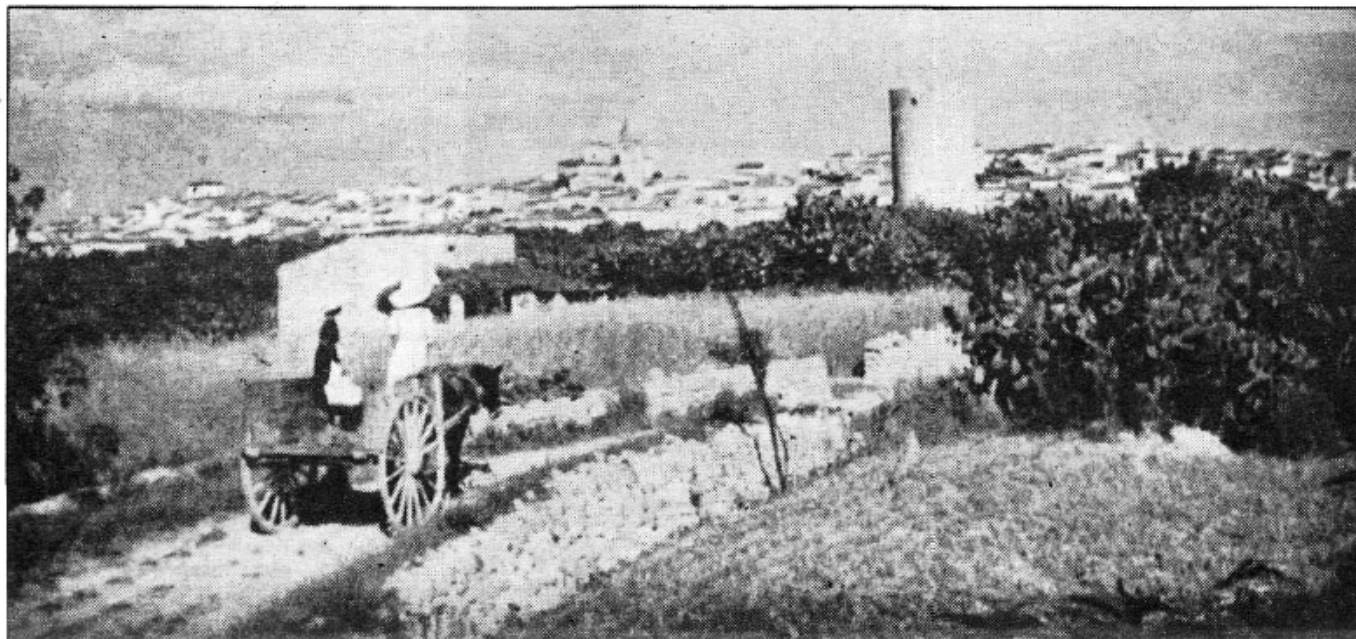

"Voldríem fer moltes coses, però els medis són petits"

Son Bosseta, Carretera de Son Bages, l'asfaltat de la de Porreres, a Mianes i també una passada a tres camins de ses Rotes. I per Setmana Santa s'havia d'arreglar el tros que no està asfaltat del camí d'Es Puig.

—Esperau ajudes d'altres institucions?

—Es diu que la Mancomunitat ens proporcionarà una màquina per tallar les herbes de les voreres, que és el mal pitjor.

L'Ajuntament no disposa en l'actualitat de millores pel camp. Però en altre temps les ajudes també eren escasses o nul·les

**"La Cooperativa tendrà futur
sempre que es valgui
del seu propi producte"**

—*Quan un considera que s'ha d'arreglar un camí, què cal fer?*

—En cas que l'Ajuntament no se n'adoni de que està malament, de qualque manera se l'ha d'avisar. I per altra part, si alguns veïns volen arreglar un camí, sàpiguen que l'Ajuntament els regalarà la grava.

—*Pel que fa a la caça, què?*

—La Societat de Caçadors és una cosa apart, però l'Ajuntament hi col·labora. Una de les funcions més importants és impedir l'entrada de caçadors externs. Podríem dir, "la caça de Montuiri, per als montuïrers".

—*Respecte a la fira, què feis?*

—Si bé la primera que es va fer va ser organitzada per la Societat de Caçadors, ara cada entitat té la seva tasca. O sia, la Societat de Caçadors, la perdiu; la Cooperativa, ovelles...

—*Què voldríeu fer i no podeu?*

—Voldríem fer moltes coses però els medis són petits. S'ha d'entendre que per a tots els projectes que s'han de dur a terme s'ha de comptar amb els doblers que aporten els montuïrers; i com que el nostre poble és petit, els doblers que entren són mínims. Gràcies a les subvencions que ens vénen encara podem fer qualque cosa.

25 anys enrera

Abril de 1963

NOUS BANCs

Poc a poc es van substituint els incòmodes bancs, sense respatler, de l'església pels nous que tenim actualment. Aquest mes ja se n'havien canviat sis i es planeja que per a la Missió que començarà a principis de l'any que ve s'hagin instal·lat tots els necessaris. Cada banc costa 1.883 pessetes i es confia que no mancarà l'aportació dels montuïrers, ja que seran, en definitiva, els qui els empraran.

EL PARE BARTOMEU VERGER HA MORT

El Pare Bartomeu Verger Servera, franciscà montuïrer, va morir a Lluçmajor a l'edat de 88 anys, el passat 12 de Febrer.

Havia nascut a Montuiri el 3 d'Octubre de 1899 en el carrer de les Tres Creus. De petit anà a escola a la vila (per cert que fou condeixeble del batle republicà Joan Mas "Collet"), però als onze anys se n'anà a preparar-se per esser frare de l'Ordre Franciscana i estudià successivament a Lluçmajor, Artà, Inca i Ciutat.

El 22 d'Abril de 1924 fou ordenat prevere. Poc temps després se'l nomenà encarregat del Santuari de Cura i durant el seu temps i gràcies a les seves gestions fou construïda l'actual carretera.

Anys després fou destinat a la Porciúncula d'on fou superior, mestre de novicis i també col·laborador de Mn. Antoni Ma. Alcover en la recollida de fitxes per al diccionari.

Durant la República fou elegit Ministre Provincial de la seva Congregació, després, Vicari Provincial i posteriorment Ecònom Provincial. Successivament fou superior de Lluçmajor i Artà per tornar finalment a Lluçmajor on els darrers anys d'activitat transcorregueren essent Professor de llatí i francès en el col·legi de baxillerat.

Darrerament havia perdut molt la vista i ja sols es podia dedicar a l'estudi, a la pregària, a visitar vells i malalts. I per celebrar la Missa l'havien d'assistir.

Que descansi en pau.

—*Quines ajudes rebeu?*

—D'Agricultura rebem informacions sempre que les demanam. I quan arriben les enviam a la Cooperativa perquè les transpassi als interessats.

—*Sobre el tema "joves pagesos, què?"*

—Damunt el "joves pagesos" no en sabem molta informació, però si hi ha cap pagès jove que vulgui emprendre una tasca dins la rama d'agricultura, l'Ajuntament el pot orientar i ajudar, si cal.

—*Es diu que la Cooperativa no té futur. Per què?*

—Jo entenc que una cooperativa tendrà futur sempre que es valgui del seu propi producte, com per exemple Sa Pobra amb la patata, Felanitx amb el vi, Porreres amb l'albercoc...

**"Si algú vol arreglar un camí
l'Ajuntament regalarà la grava"**

**"Gràcies a les subvencions,
encara es pot fer qualque cosa"**

—*I Montuiri?*

—Montuiri no té el seu propi producte, determinat; i la gent no hi té un interès particular.

—*Passant ara a un nivell personal, com es pot combinar la tasca de pagès i la tasca dins l'Ajuntament, de tinent de batle?*

—Bé. La feina la fa el batle, el altres que formam l'Ajuntament només li ajudam.

—*Esser pagès, ajuda a portar bé la Comissió d'Agricultura?*

—Crec que els pagesos saben si els camins estan espenyats o no, perquè són els qui els trepitgen i els espenyen.

Petra Mayol

L'Ajuntament informa

Sessió plenària ordinària de 22 - 2 - 88

INFORMES I COMUNICACIONS DE L'ALCALDIA

El Batle donà compte dels següents assumptes:

—Que els impostos municipals es posaran al cobrament en període voluntari del dia 7 al 30 de Març.

—Que es va sol·licitar al C.I.M. la redacció del projecte tècnic de "Construcció i residència per a la 3a. Edat".

INFORMES DE LES COMISSIIONS INFORMATIVES MUNICIPALS

Joan Rosselló, president de la C.I. d'Esports informa sobre les activitats esportives que se celebraran la "Setmana Poliesportiva d'Es Puig".

Miquel Cardell, President de la C.I. de Sanitat informa de la darrera reunió celebrada per la Comissió conjunta amb el metge i manescal.

Joan Miralles Julià, President de la C.I. del Patrimoni Històric informa del que es va tractar a la darrera reunió: Posar en marxa la Comissió Informativa, els estudis del programa previst, l'elaboració d'un registre del Patrimoni, rehabilitació zona Molinar, investigació de Son Fornés, etc.

Jaume Bauzá Verger, President de la C.I. d'Agricultura, informa de l'adob i netejia de diferents camins, que s'han fet darrerament.

MOCIÓ D'URGÈNCIA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL PSM REFERENT A LA PROBLEMÀTICA URBANÍSTICA DE MONTUÏRI

El Batle-President, una vegada llegida la moció presentada pel PSM, manifesta el següent:

a) El PSM a la primera part de la moció sol·licita i exigeix una vigilància urbanística. Aquesta vigilància es realitza de manera habitual i correcta pel personal de l'Ajuntament, si bé en referència a les multes urbanístiques, manifesta que és veritat que no s'ha posat cap multa, ja que és una qüestió molt delicada, i aquest Ajuntament mai ha utilitzat el sistema de multes, ja que és millor utilitzar el diàleg per solucionar els problemes.

b) Referent a la sol·licitud de la Presidència de la Comissió d'Urbanisme sol·licitada a la segona part de la moció, "vull manifestar que malgrat sempre m'ha fet il·lusió que el Sr. Sampol tingués una Presidència d'una Comissió, no és possible donar-li la d'Urbanisme, ja que quasi tot el programa presentat està inclòs dins la recentment creada Comissió del Patrimoni".

La Corporació després d'una breu deliberació acorda:

—Que els municipals i el garriguer siguin els encarregats de vigilar les obres del casc urbà i rústic, respectivament.

—Cada mes s'informarà per escrit de les obres que s'estan realitzant i es comprovarà per la secretaria de l'Ajuntament si compten amb la corresponent llicència.

—La Comissió d'Urbanisme, estudiarà els informes, i si hi ha qualque infracció, el batle ordenarà la suspensió de les obres, manant que es faci la correcta sol·licitud de llicència d'obres.

—De cada infracció urbanística es farà un informe pel Secretari i l'Arquitecte i posteriorment passarà a la Comissió de Govern perquè decideixi.

—S'exigirà un projecte tècnic quan les obres siguin majors i un croquis quan sigui obra menor.

RECTIFICACIÓ DEL PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS

Es va aprovar la rectificació del padró municipal d'habitants, resultant que la població a 1-1-88 és de 2.163 habitants.

APROVACIÓ DE PROJECTES D'OBRES

Es varen aprovar els següents projectes d'obres: "Reforma de la voravia i enllumenat públic de la Carrereta del Cementiri i enllumenat del mateix" i "Pavimentació asfàltica del camí de Son Bascós".

SOL·LICITUD D'OBRES A INCLOURE EN EL PLA D'OBRES I SERVEIS DEL 88

La Corporació va acordar formular al C.I.M. la inclusió dins el P.P.O.S. 88, dels següents projectes i per ordre de preferència:

—Projecte de "Reforma de la voravia i enllumenat públic de la carretera del cementiri", el pressupost de la qual puja a 10.524.782 pessetes.

—Projecte de "Pavimentació asfàltica del camí de Son Bascós", el pressupost del qual puja a 2.492.336 ptes.

SOL·LICITUD DE SUBVENCIÓ A L'I.N.E.M.

Es va acordar sol·licitar a l'INEM una subvenció del 75 per cent de l'import total de mà d'obra segons conveni INEM-CC.LL. per contactar un peò especialista pel termini de 6 mesos, per les obres de "Conservació i reparació ordinària en escoles públiques".

PRECS I PREGUNTES

El Regidor Miralles Pizà sol·licita al Batle-President informació sobre la futura zona esportiva en els terrenys propers a les escoles, informant el Batle que no és possible informar detalladament, ja que l'informe encara no era a l'Ajuntament, però que no es comprarien els terrenys, ja que seria necessari fer una despesa de 60 milions per adecentar els terrenys.

El Regidor Sampol demana al Batle per què la quasi totalitat de correspondència es fa en castellà, el qual manifesta que els escrits els envia en castellà o català, segons la persona a la qual van dirigits.

ALTRA INFORMACIÓ

—El passat 2-2-88 es va celebrar a les escoles la festa de l'arbre amb la participació dels allots de l'escola.

—EL "DIA DES PUIG" HORABAI-XA ES FARÀ LA INAUGURACIÓ DEL NOU LOCAL EN ES DAU, DESTINAT A "CENTRE DE JOVENTUT".

REFORMA DE L'EDIFICI DE L'AJUNTAMENT

Es va aprovar el projecte i el presupost per a una reforma dins l'Ajuntament, la qual consistirà en construir una escala interior que unirà la planta baixa amb la destinada a oficines.

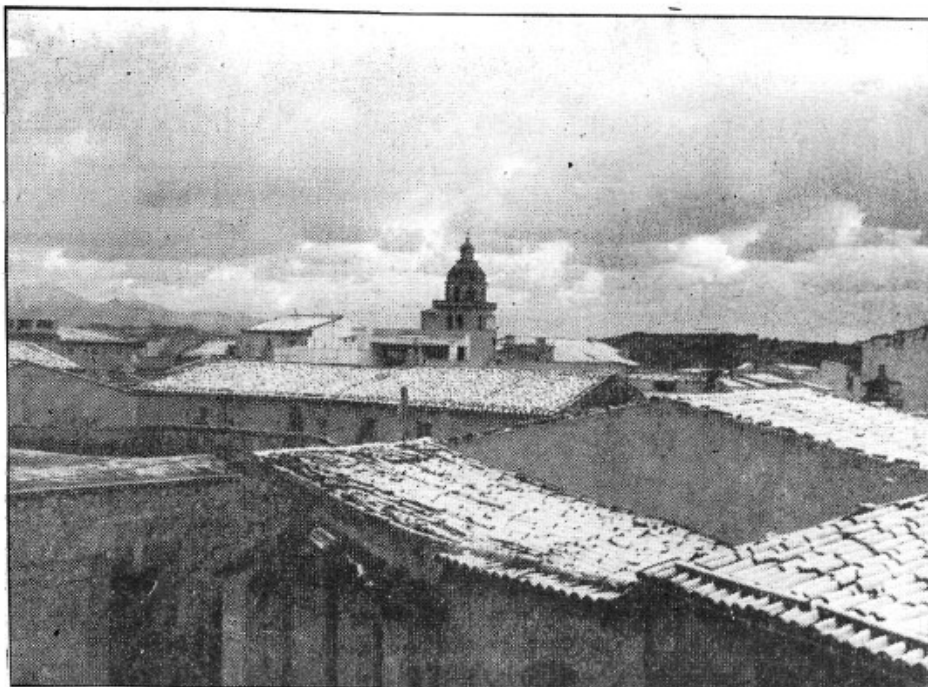
Amb aquesta reforma desapareixerà una de les dues sales destinada a presó i se n'habilitarà una de nova per a reunió i arxiu de les Comissions Informatives. Se suprimirà també la sala de les classes de música i els alumnes que ara hi assisteixen disposaran d'una altra a l'edifici de Ca Ses Monges.

No es modificarà l'espai que la Banda de Música empra per als assaigs ni tampoc la sala construïda com a jutjat i que es ve utilitzant per a la nova oficina de Correus.

D'aquesta manera, dins la Casa de la Vila, es comptarà pràcticament, amb més espais.

COMPTADORS D'ELECTRICITAT

L'Ajuntament ha sol·licitat a la Companyia GESA i a proposta del PSM que "la col·locació de comptadors en façanes exteriors es realitzi amb materials de manera que no rompin l'estètica de l'entorn ni del poble en general. Aquesta mesura obeeix a que, anteriorment, el Consistori havia suprimit la cobrança de l'impost per comptadors en façanes".

Bella panoràmica de Montuïri poc temps després de la nevada —no molt grossa— que caigué en el nostre poble el passat 25 de febrer

INAUGURACIÓ DEL LOCAL PER ALS JOVES

L'horabaixa del dia d'Es Puig s'haurà inaugurat el local a l'edifici de la pista d'Es Dau que es dedica per a diferents activitats juvenils.

Estava prevista l'assistència de diferents autoritats autonòmiques. I també una posterior festeta que haurà acabat amb un ball.

CONFERÈNCIA

Dia 21 vespre, a la sala d'actes de la Casa de la Vila se celebrà una conferència sobre vida natural, "La ciència de la salut", a càrrec del Conseller naturista Pere Peralta.

A l'acte, al que hi assistiren una trentena i pico de persones, s'exposaren les maneres de curació per mitjà d'agents naturals com plantes medicinals, dietes, banys, exercicis, etc. aplicats a tota casta de malalties.

La conferència, il·lustrada amb una sèrie de diapositives, acabà amb un animat col·loqui.

GRUP D'ONOMÀSTICA

Amb la finalitat de concertar diferents tasques sobre la realització del mapa toponímic de Mallorca, fa poc mes d'un mes celebraren a la vila una trobada, diferents persones del "Grup d'Onomàstica". També hi assistí Mascaró Pasarius i difents membres del G.E.M. (Grup Excursionista de Mallorca), de la Universitat i d'altres entitats.

S'assenyalaren les línies metodològiques, s'exposaren els treballs realitzats en la recerca de topònims a difents indrets de l'Illa. I Joan Miralles i Monserrat els mostrà l'arxiu municipal i explicà les tasques que fa uns anys es dugueren a terme cap al seu ordenament.

MONTUÏRERS A ROMA

Dues excursions a Roma amb molts de montuïrers, sobretot de la Tercera Edat, es realitzaren durant el mes de març. A la primera n'hi anaren 29 i a la segona, 19.

La majoria dels de la foto són del nostre poble, que hi anaren en la primera.

Gabriel Gomila

EL DIA DE L'ARBRE A LES ESCOLES

ELS ALUMNES SEMBRAREN 24 ARBRES MALLORQUINS I 100 ARBUSTS EN EL PATI DEL COL·LEGI

Donat el caràcter excepcional —i a la llarga transcendental— que haurà tengut enguany la celebració del "Dia de l'Arbre" a les Escoles del nostre poble, hem considerat que BONA PAU, des d'aquestes pàgines, molt bé se'n podia fer ressó, divulgant els escrits i fotos que ens han fet arribar diferents membres de la Comunitat Escolar.

«Dia de l'arbre»

Aprofitant que l'Ajuntament havia acabat les obres de la guarderia i també adecentat el pati de l'escoleta; no podien faltar en el seu entorn els sers vius que embel·lissin l'estada de petits i grans més alegre, més agradable; arbres que d'aquí a un parell d'anys seran visitats

pels ocells dels camps veïnats, cercant aliments, lloc per reposar, reproduir-se o simplement, per fer trinats als seus semblants en senyal de goig.

La diada fou el solejat i fred hora-baixa del dia dos de març, quan petits i grans començaren a sembrar una atze-

Entre les diferents varietats sembrades hi ha oliveres, moreres, lledoners, servers, atzeroles, murters i altres.

rola, una cervera, deu oliveres, dos lledoners, dos morers, dos fassers, un centenar d'arbusts (bardissa) i sis murteres.

Sembraren i regaren les oliveres a la part del nord, esperant que d'aquí a un parell d'anys sien temporitzadores del fred i del vent que ens envia la Serra de Tramuntana.

Sembraren i regaren els lledoners i morers al mitjorn, perquè a la primavera i estiu siguin els regularitzadors dels raigs solars.

Sembraren i regaren els fassers, un a cada part d'escala que puja a l'escola dels infants, en senyal d'adorn.

Només el que és viu, s'observa, cuida i treballa, es conserva i estima. Quin goig, nins i nines, quan d'aquí a uns anys, asseguts als pedrissos de marès a l'ombra d'aquests arbres, xerrareu de les vostres coses, hi jugareu a bolles o hi fareu ballar la baldufa! Quin orgull sentir-se els protagonistes, quan acompanyaran els seus fills i filles a l'escola i veuran que damunt el lladoner o morer, el gorrió, la cadenera, la mèrlera o el verderol hi han fet el niu!

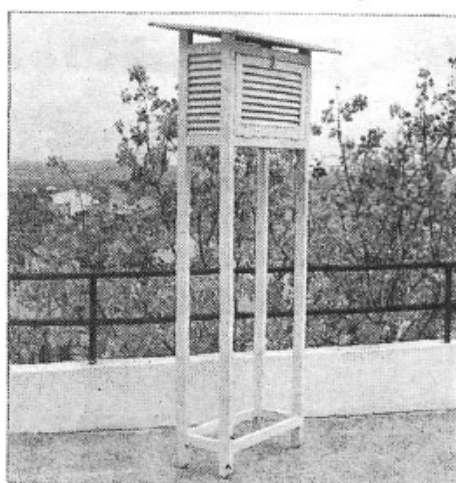
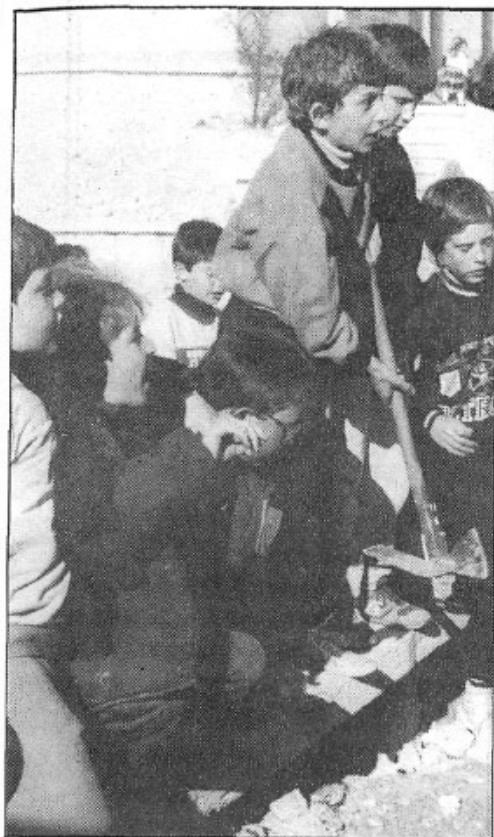
Josep Ma. Munar

L'hivernacle

Per tercer any consecutiu funciona l'experiència pedagògica d'un hivernacle escolar atès pels propis alumnes, professors i pares.

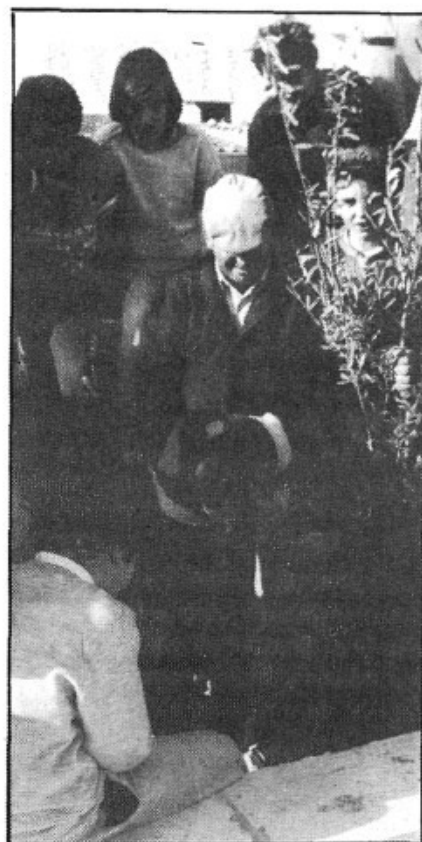
Consta d'una àrea de 160 metres quadrats pel que fa referència a l'hivernacle pròpiament dit. Al seu costat hi ha una altra superfície de semblant extensió a l'aire lliure.

El seu objectiu és estrictament pedagògic, ja que si bé el menjador escolar se'n beneficia, les entrades econòmiques

Estació meteorològica de les Escoles

Fou un dia d'alegria, de goig, de festa. Tots els al·lots i nines, de 4 a 14 anys, hi participaren activament, fent clots, sembrant arbres i regant-los. Una lliçó pràctica, eficaç, transcendental, de la qual tots en guardaran memòria per molts d'anys.

DINS L'HIVENACLE HI PLANTAREN:

Faveres, ravenets, espinacs, pastenagó, pèsols, rosers, col·leus, alfabegueres, lliris, gladiols, lletugues, alls, fraules...

son inferiors a les despeses, les quals són cobertes gràcies a les ajudes del Consell Insular i de l'Ajuntament.

A fi que els al·lots, ja des de petits, prenguin consciència de l'agricultura i la coneguin com alumnes, tots els cursos van passant per l'hivernacle i tenen encarregades diferents experiències durant tot l'any.

En aquests moments son nombroses les varietats de plantacions existents. Així podem citar que durant el mes de desembre els estudiants de tercer i quart d'E.G.B. varen sembrar a l'exterior i a l'interior de l'hivernacle faveres, ravenets, espinacs, pastenagó i pèsols a fi de comprovar la diferència de creixement entre ambdós medis de vida: el natural i l'artificial.

A principis de gener, els de tercer sembraren a l'interior de l'hivernacle mallols de rosers, col·leus, alfabeguera (la planta del nostres Cossiers), lliris, gladiols, etc.

El ninets de l'escoleta (els quals sols tenen quatre o cinc anys) també sembraren pastenagó, planter de lletuga i ravenets als voltants de l'hivernacle a fi que en arribar el mes de maig puguin menjar-se el seu propi enciam.

El majors són els encarregats de regar, collir y sembrar altres vegetals. Després serà aprofitat pel mejador escolar (lletugues, cebes, alls, fraules, julivert, api, tomàtques...).

LA GRANJA

Més antiga és l'experiència de la granja escolar, construïda des de fa alguns anys per pares i professors durant hores

"extraordinàries".

Cadascun dels vuit cursos d'EGB és el responsable de donar menjar, un mes perhom, a les sis ànneres, dues oques, dotze gallines, un conill de rata, sis tòrtors, un conill de camp i un altre casolà. Els conillots són per a la Societat de Caçadors dins una activitat conjunta Escola-Caçadors.

Gabriel Gomila

Així ho contenen els alumnes de 10 anys

Dimecres dia 2 de Març de 1988, sembrarem dos morers al pati de l'escoleta.

El primer que férem, fou fer un clot ben gros, hi posàrem fems perquè el morer tenguí aliments per poder desenvolupar-se més aviat. Col·locàrem l'arbre dins el clot i li acostàrem la terra per tapar-li les arrels. El regàrem, ja que l'aigua dissol les substàncies nutritives que hi ha a la terra i així els pèls absorbents les poden xupar i fer la saba que serà l'aliment del tronc, branques, fulles i fruits.

El morer és un arbre originari d'Àsia que aquí, a Mallorca, creix d'una mane-

ra espontània a les voreres dels torrents, però que també serveix com a planta d'adorn a places, carrers, jardins, etc.

Es un arbre de fulla caduca. Aquesta fulla té forma ovalada i dentada. Serveix d'aliment als cucs de seda. Fa un fruit de color vermell. Quan són madures es diuen mores. Són un bon aliment per a molts d'aucells (gorrió, verderol, pinsà, mèrlera...).

Si el cuidam, tornarà gran i d'aquí a uns anys, quan acompanyem els nostres fills o filles a l'escola, els contarem la història del morer que sembrarem dia dos de març de 1988.

Alumnes de quart curs

JOIERIA **INTERNACIONAL** **RELOTGERIA**

Llistes de noces

JOAN MATEU

Extens assortit en trofeus esportius, plaques commemoratives i medalles
Gran variació en joieria, argenteria i objectes per a regals de noces i comunions

Visiti l'exposició de rellotges "carrillones" de gran sonoritat

Carrer l'Estrella, 18 - Tl. 50 11 96

INCA

Plaça Major, 13

MONTUÏRI

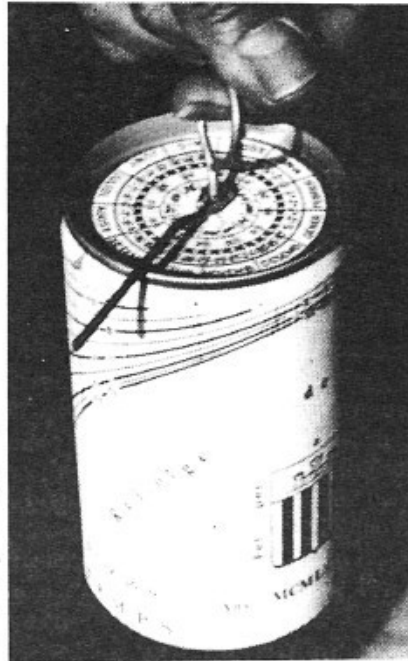
Un rellotge de sol casolà: fes-te'n un

Dins els rellotges de sol n'hi ha uns que no són gaire coneguts i que es diuen "de pastor". Aquest nom, segons he sentit a dir, ve de que, un temps, s'usaven entre els pastors del Pirineu en formes molt rudimentàries.

Doncs bé, d'una manera molt senzilla s'exposa com poder construir-ne un amb l'ajut dels dibuixos adjunts.

Es comença per cercar un pot buit d'una beguda refrescant (per exemple "coca-cola" o cervesa) que té forma cilíndrica amb una base plana i una altra lleugerament cònca i enfonyada. Per la base plana hi sol haver una retxillera que deixa la llengüeta de quan s'obre. Per la base cònca, i just enmig, es fa un foradí per a passar-hi un fil de ferro de dos o tres mil·límetres de gruixa fins a la retxillera de l'altra base, de tal manera que aquest fil vagi per l'eix del cilindre, havent-lo abans passat pel centre del disc retallat del dibuix adjunt. Fet això es dobleguen els dos extrems immobilitzant el fil, deixant l'extrem de la base plana amb forma d'anella damunt el disc, el qual s'aferra a la base, reforçat, millor amb una cartolina interposada per mor de la retxillera.

Tot seguit es retalla l'àbac de les hores del dibuix adjunt i s'aferra al cilindre del pot, amb la base plana a la part de

Aspecte del rellotge una vegada acabat

damunt, i amb el caire de l'anomenat àbac a 8 mm. del caire del pot (per tal de que s'aferra lliurant la mica de bombat del pot). Per aferrar l'àbac és precis fer coincidir les dates del disc tal com la figura indica.

S'acaba la construcció disposant la busca del rellotge, també amb un fil de ferro enganxat a l'eix davall l'anella i

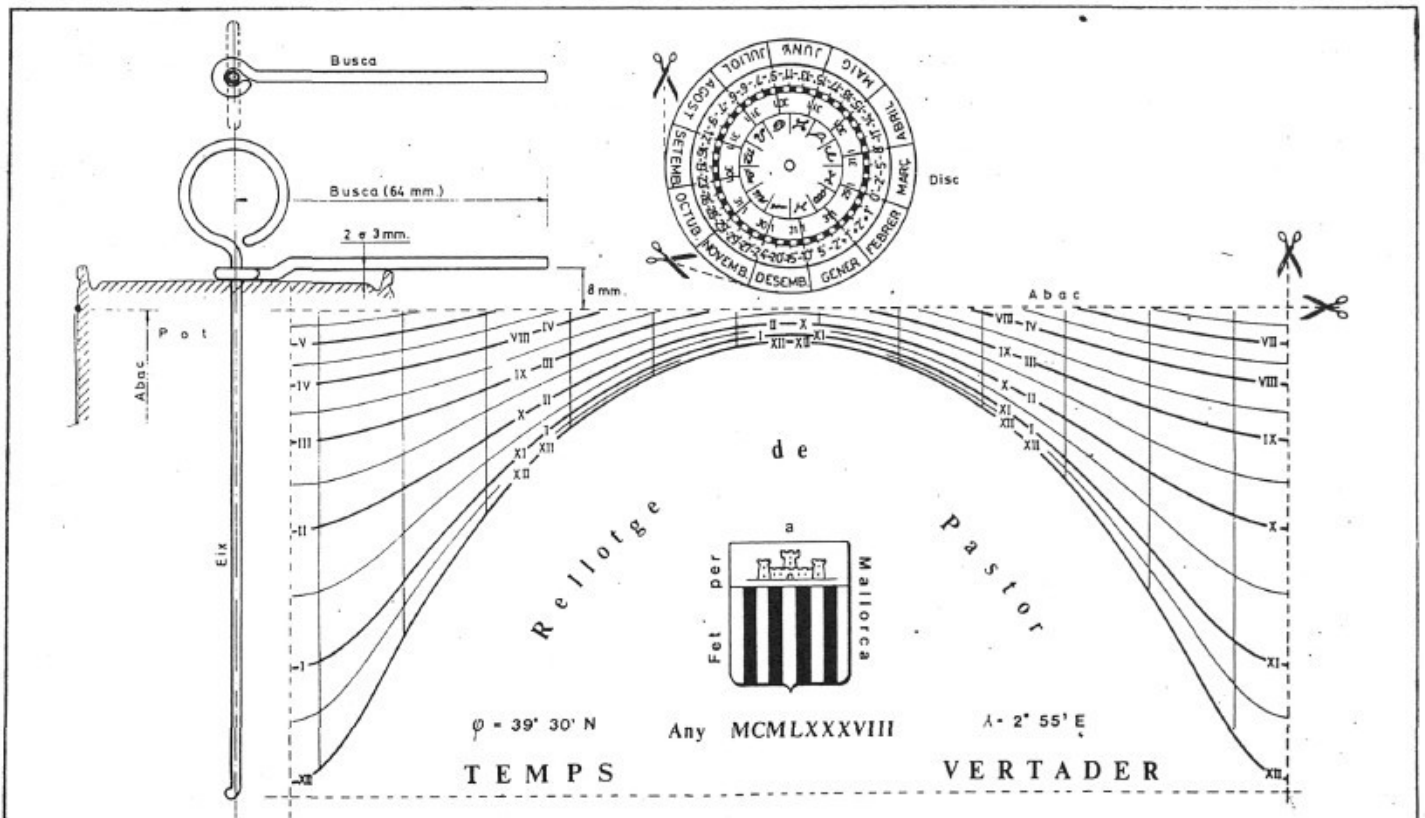
amb la forma i dimensions que s'aprecien en el dibuix.

I ja estam en condicions de poder fer la lectura. Per això cal suspendre el pot per l'anella, millor fent-li un cordonet i posar la busca damunt la data del disc (on es poden veure els mesos ordinaris i paquets de dies de cinc en cinc, i també els mesos zodiacals amb el signe corresponent), i tot seguit, fer girar el rellotge fins que l'ombra de la busca sigui vertical; la punta de l'ombra de la busca donarà l'hora llegida a les corbes de l'àbac.

I tot d'una és precis fer una aclaració: es llegeix així l'hora de "temps verdader" que quasi mai és el mateix del "temps mitjà" dels nostres rellotges de polsera; no es tracta d'un defecte d'aquest rellotge, el mateix succeeix a un rellotge de sol; però no és un inconvenient per a conèixer l'hora d'aquest temps que ens interessa: si corregim l'hora llegida amb els minuts que, per cada data marca el disc, tendrem al mateix temps dels rellotges de polsera.

I just manca dir que si el pot s'omple amb arena o gra, el pes augmenta i s'aconsegueix una millor compensació del petit desequilibri provocat per la busca a la verticalitat de l'eix.

Rafel Soler Gayà

Viatge d'estudis

ELS AL.LOTS DE LES ESCOLES, VISITAREN LA PENÍNSULA

El dia de la partida tots els nins i nines de vuitè curs estàvem entusiasmats per veure com seria la Península, des del seu clima fins als seus costums, passant pel seu medi ambient i la seva vegetació.

El recorregut generalment va esser per la part interior del país pròpiament dit.

Arribàrem a Barcelona amb un "Boeing" 727. Des del mateix aeroport agafàrem un autocar i partírem cap a Sa-

ragossa, on captàrem tot d'una el famós riu Ebre i l'esplèndida Basílica del Pilar. A la tarda partírem cap al Monestir de Pedra per anar a romandre a Calatayud.

El dissabte arribàrem a Madrid. Allà visitàrem el parc del "Retiro", el museu de Cera i a la nit presenciàrem l'enfrontament Ath.Bilbao - Reial Madrid.

El diumenge, dia 13, férem el trajecte Madrid-Toledo-Aranjuez-Madrid per anar a visitar finalment el Palau

Reial. El dilluns, Madrid-Salamanca-Madrid, sense deixar Àvila ni les famoses murades.

El dimarts, després de visitar el Congrés de Diputats, anàrem a l'Escorial, "Valle de los Caídos" i també vérem "La Zarzuela".

El dimecres ens traslladàrem a Segòvia, on vérem el famós aqüeducte, i Gualajara.

Dia 17 arribàrem a València. Allà contemplàrem les "falles" i menjàrem "paella". I el divendres, 18, tornàrem a ca nostra molt contents d'un viatge que mai oblidarem.

Gabriel Roig Roscar.

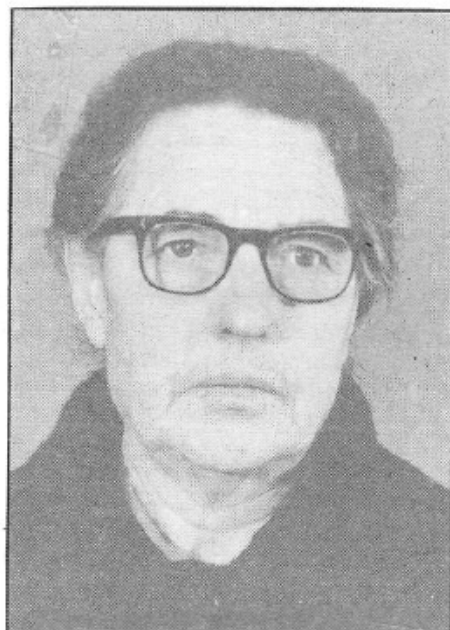

CORREDURIA DE SEGUROS

GOMILA S.A.

Carrer Jaume II núm. 4 - Tel. 64 60 43 - MONTUÏRI

**Un pont
entre la
companyia
i vostè**

"Madò Maria Rua" fou entrevistada pels al.lots de les escoles que participen en el Concurs Literari.

Una dona de 92 anys que, fins que el pes dels anys li guanyaren, filava. I encara ara ho prova qualche vegada, i ens pot donar una lliçó tant de filar com de feineria.

CATALANS VISITEN MONTUÏRI EN VIATGE D'ESTUDIS

Un bon grapat d'al.lots i al.lotes de la comarca catalana del Vallès Oriental, ens visitaren el 22 de març, realitzant una sèrie d'activitats incloses dins el viatge d'estudis. Anaren a veure el talaïot de Son Fornés, visitaren l'església parroquial i s'interessaren per les coses més importants i típiques del nostre poble.

El concurs literari

LA FILADORA MARIA GOMILA "RUA"

Era un diumenge matí quan vam anar a veure una filadora, aquesta de 92 anys, "Madò Maria Rua" coneguda així pels seus veïns. Encara que el seu propi nom és el de Maria Gomila Pocoví, des de fa molt de temps segueix aquesta tradició antiquíssima.

Li vam fer una sèrie de preguntes sobre el seu ofici:

—Quins instruments emprau?

—La filosa, les debanadores, un aspi i finalment un fus.

—Fa molt de temps que us dediqueu a filar?

—Una sèrie d'anys, per esser més exactes, fa uns vint anys, més o manco, des que en tenia 60 fins als 80.

—El que filaveu, era per vos o per altres persones?

—Quasi tots els objectes que filava eren per a mi, però hi havia vegades que le gent em duia la llana perquè li filàs el que desitjava i a canvi em quedava la llana que sobrava.

—Quantes hores hi dedicàveu?

—Normalment si tenia molta feina i em llevia hi treballava totes les hores de llum, però si tenia altres feines només filava unes hores.

—Filàveu tot l'any o només el temps de tondre?

—Tot l'any perquè la llana per filar és millor bruta, perquè s'aferra més.

—La llana, que la vos duïen o l'anàveu a cercar?

—Me la duïen si volien que la filàs, o me la regalaven.

—La llana, ¿és de color o la dúieu a tenyir?

—No, perquè és molt car.

—Què trobau del jersei d'avui dia?

—Que això no és llana pura, com la que fil jo.

—¿Filau a algun lloc especial o no?

—A qualsevol lloc.

—¿Es gruixada, la llana que filau?

—Segons el que he de filar.

—¿Es molt mal de fer, filar?

—No, gens: basta tenir habilitat als dits.

—Ja sols us volem fer la darrera pregunta: ¿Trobau que aquesta tradició tan antiga, els joves d'avui en dia la seguiran, o la deixaran perdre?

—Jo crec que aquesta tradició no es perdrà totalment, sempre hi haurà algú que ho practicarà; però no ho faran així

com ho fèiem nosaltres, o almanco és el que pens.

—Gràcies, "Madò Maria", i esperam que seguïeu filant durant molt de temps.

*Baltasar Tous Cerdà - Jaume Mas Rigo
Miquel Mairata Barceló*

JOAN BENNASSAR MAYOL "ES SABATER CARBONER"

L'Amo En Joan Bennassar Mayol, més conegut pel "sabater carboner" fa trenta-sis anys es dedica a aquest ofici.

Vàrem aprofitar un dissabte dematí per fer-li unes quantes preguntes. En primer lloc ens contà que va començar a fer de sabater ja vell, als 28 anys.

—Quines eines emprau, normalment?

(Mirà dins un caixonet i respongué:)

—Moltes! La "cutxilla", dues classes d'elena, dos jocs d'estenalles, un parell de martells, una planxeta de ferro, un senyador de caire, un senyador de punt, una rodeta per adornar el tacó, un "bit-xecó" per donar brillantor, una rasca i un tinter amb petroli.

—Vos dura molt de temps fer una sabata?

—Sí, molt. Una sabata de sola i de reforços de sola i "just solada" pot durar de setze a devuit hores.

—Quina pell soleu utilitzar per fer-les?

—Se solen fer de pell de "boscal" i de sola de sola, és a dir, de "cuio de bou".

(Quan li preguntàrem si aquesta feina de sabater donava a bastament, de manera ràpida ens digué que "No! ni prop fer-s'hi, no arriba ni a un jornal de dona dels més barats").

—Però, ¿resulta pesada?

—Pesada, no. Es tracta d'una feina "de nirvis, més que pesada".

—S'aprèn fàcilment?

—Això depèn de la intel·ligència de cada un. Jo vaig haver d'anar a fer de mosso cinc o sis anys.

(Seguírem parlant de la seva feina i ens comentà que avui en dia no fa sabates noves, només n'arregla i ven unes quantes espadnyes; que embruta molt i si no dugués un davantal es posaria "tot brut").

—De qui aprenguéu aquest ofici?

—D'un home molt vell, mestre Mateu "Materino".

—Moltes gràcies... i fins una altra!

*Gabriel Bauzá, Miquel Font
i Tomeu Verger*

NA SEBASTIANA "DES FORN DE CAN MUIX"

Na Sebastiana és una dona molt simpàtica a qui no ha molestat gens que li féssim una entrevista. Ara bé, "que sempre té molta feina en es forn i no se pot entretenir molt".

Fa cinc anys que exerceix aquest ofici, però "no l'entusiasme molt", s'ha d'aixecar cada matí a les 3'45 per poder fer els pans, ensaimades, panets "que els fan molt blanets", etc...

Reformaren el forn a l'any 1983 i treballa amb el seu home i "així mos ajudam tots dos".

—Quantes classes de pa feis?

—Blanc, moreno, barres, vienes, panets...

—Podríeu dir-nos els pesos dels pans?

—De quilo i de mig, de 700 grams, de 250 grams, de 70 grams i de 60. El pa gros val 175 pessetes; el petit, 85; les barres 42 i els panets, 20 pessetes.

—Què s'ha de menester per fer un pa?

—Llevat, farina, llevadura i aigua. Per al pa empram llenya.

—S'empren molts d'ingredients per a una "tarta"?

(Va observar que estàvem empegueïdes per aquesta pregunta i ens va encorajar).

—Podeu demanar qualsevol cosa sobre el forn, que vos ho contestaré tot. Per a la "tarta" necessitam sucre, farina, llevadura, "mantequilla", saïm, ous i, després, tot el que manca per damunt, com nata, xocolata.

—De quines classes feis les "tartes" i les ensaimades?

—De fruits, de pinya, poma, palos... Les ensaimades són de nata, llises, "rellenes" de crema, de sobrassada, de cabell d'àngel... Aquestes dues darreres són les que se venen més.

—Vos agradaria una altra feina?

—No. Amb la que tenc ja n'hi ha a bastament! Ara bé, m'agrada fer el pa i despatxar i més ara amb la reforma perquè el lloc és més gran. Però, en general —reconeugué— mai m'ha agradat molt fer de fornara.

I... com que Na Sebastiana Bennassar és una dona molt ocupada, ens va dir:

—Tenc molta feina, però m'alegra que hàgiu vingut a fer-me preguntes. He tengut molt de gust... encara que hagi perdut un poc de temps, ha valgut la pena.

—Bé, adéu! (li vàrem dir nosaltres).

—Tornau quan volgueu.

*Joana Maria Cano i
Maria del Mar Corralero*

Vicens Vaquer Verger «Rua»

PREPARADOR D'ESCACS DELS ALUMNES DE LES ESCOLES

Vicenç Vaquer Verger «Rua» és el preparador d'escacs dels alumnes de les Escoles; una activitat que suposa molta afició i dedicar-hi molt de temps.

Ens dirigim a ell perquè ens parli del que fa, del que es proposa fer i d'altres aspectes que fan referència a aquesta activitat.

—Quin temps dediques a preparar els allots?

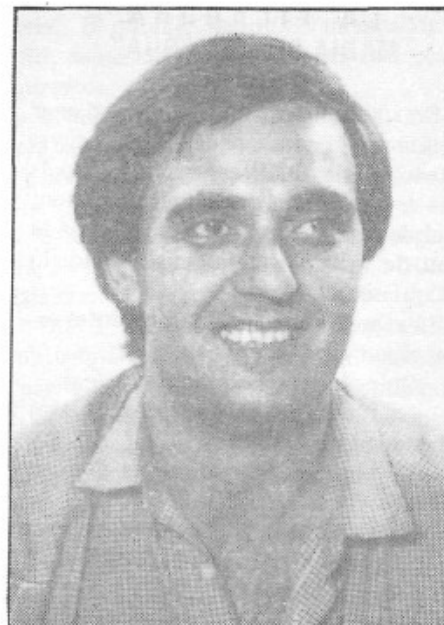
—Hi dedico dos dies a la setmana: un dia als grans i un altre als més petits. Abans sols era un dia, però hi havia massa gent i en vaig haver de posar un altre.

—Què ens pots dir dels jugadors?

—El nombre de jugadors per edats és molt desequilibrat i això ens fa veure que són els més petits els qui s'interessen més pels escacs. Els allots de la segona etapa s'estimen més anar a jugar a futbol, bàsquet, etc. que no quedar-se a una sala pensant quines jugades han de fer.

—Com estan distribuïts per edats?

—El nombre de jugadors que n'aprenen és d'una trentena: de 1er., 10; de 2on., 5 o 6; de 3er., 1; de 4rt., 3; de 5nt., 2; de 6è, 6; de 7è, 1 i de 8è. 1.

—Del seu nivell, què podries dir?

—El nivell tècnic que empen fins a 8è. és bastant alt, si bé el nivell comarcal és superior.

—Et proporcionen alguna satisfacció?

—Sí, ja que m'agrada. Per a mi és un passatemps ensenyar els allots.

—Quan participàreu en el Campionat de la Comarca, com us classificàreu?

—Varen quedar classificats sis alumnes de Montuïri: tres masculins i tres femenins.

—I a les finals de Mallorca?

—Els únics que varen quedar classificats foren els cursos 7è. i 8è. Individualment en Mateu Coll, el 4rt. i en Miquel Verd, el 7è. I de nines, n'Antònia Munar i na Ma. Francisca Gomila. A part, na Petra Lladó també es va classificar, si bé no sabem si podrà jugar perquè és de 6è. A Mallorca —continua dient— hi ha molt bons jugadors, però no hem de perdre l'esperança de que es puguin classificar un masculí i un femení, encara que és difícil.

—D'on et ve l'afició pels escacs?

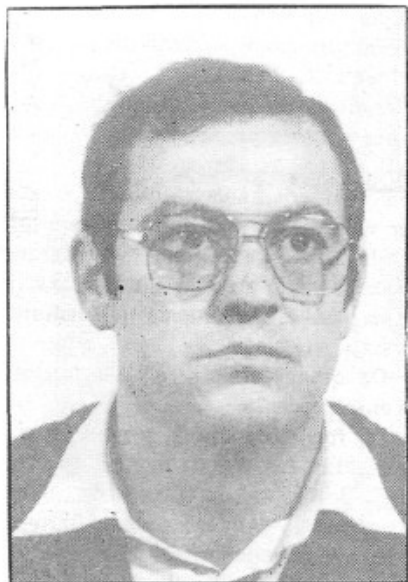
—De petit vaig anar a Madrid a fer feina i allà vaig comprar llibres i estudiava un poc sobre escacs. I en arribar aquí, a Mallorca, em vaig dedicar a ensenyar-ne.

—Concretament de Montuïri, què pots dir?

—Montuïri és d'una categoria bastant alta. Els nins i els pares responen bastant
(Continua a la pàgina següent)

Miquel Miralles Amengual

DELEGAT D'ESPORT ESCOLAR DE L'A.P.A.

Després d'haver anat un parell de vegades a casa d'En Miquel Miralles Amengual, Delegat d'Esport Escolar a l'A.P.A., a la fi ens va rebre amb molta noblesa i de molt bon gust va contestar a les nostres preguntes:

—Quina és la funció de l'APA dins l'esport escolar?

—Nosaltres, els d'aquesta associació, organitzam l'esport escolar juntament amb els mestres perquè ells també ens ajuden en alguns esports, com per exemple el bàsquet, el futbol, escacs, ping-pong, si bé d'aquests tres darrers ens cuidam nosaltres.

—Com trobau que van les coses?

—Les coses van molt bé perquè tant l'APA com els mestres i fins i tot els pares hi col·laboren.

—Ens podríeu dir alguns aspectes positius i algunes dificultats?

—En l'aspecte positiu es pot ressaltar el que disposam de bons monitors; i pel que fa referència a negatius, cap.

—Quines persones formen la Comissió Esportiva de l'APA.?

—En Vicenç Vaquer es responsabilitza d'escacs; En Joan Verger, entrenador de futbol i ajudant; En Tomeu Verger, entrenador de tota classe i ajudant, i jo que m'encarrec del futbol en general.

—Com veus l'esport a la nostra escola?

—L'esport el veig bé, però trob que hi ha massa activitat esportiva. O sia, que mentre hi ha alguns allots que volen fer massa esport i no poden ésser a tants de llocs quasi al mateix temps, n'hi ha altres que no fan res.

—Quins aspectes creus que necessiten millorar dins l'esport?

—Tot va molt bé. Crec que no necessita millorar res.

—Com responen els nins, els pares i els entrenadors?

—Tots responen molt bé.

Jaume Mas Rigo
Josep Serra Cerdà

Miquel Oliver «Castellitxo» Entrenador dels alevins

Nasqué a Algaida, ara fa 30 anys. De mal nom li diuen de "Can Castelltixó" i és la seva primera temporada com entrenador. Entrena l'equip Aleví de Montuïri i això ha donat fruit, ja que estan classificats dins els quatre primers.

—Segons hem sentit dir, tu eres un bon futbolista. Ens pots dir amb quins equips has jugat?

—Jugava d'extrem dret amb l'infantil Algaida, llavors vaig jugar amb el juvenil Algaida, juvenil Montuïri, amb Preferent Algaida i després vaig jugar de lateral amb el Montuïri de Preferent.

—Quins entrenadors tengueres?

—Quan jugava amb els infants i juvenils d'Algaida vaig tenir En Miquel Munar; després de juvenil del Montuïri vaig tenir En Joan "Felanitxer" i per acabar,

(Ve de la pàgina anterior)

bé. Quan els deman que ens acompanyin amb els cotxes, o una altra cosa, s'ofereixen amb molt de gust.

—Hi ha possibilitats de tenir a Montuïri un local propi?

—Vaig xerrar amb el batle per a poder tenir una sala d'escacs i li vaig insinuar l'escoleta d'Es Dau i em digué que seria un bon lloc, però que hi hauria moltes dificultats perquè allà tenien pensat fer-hi una sala d'esports: ping-pong, billar, etc. Però els escacs és un esport que suposa molta concentració i pensar les jugades que s'han de fer.

I ja per acabar li demanarem que contestàs a dues preguntes més:

—Quin futur veus a Montuïri?

—Els petits són els qui tenen més ganes d'aprendre'n perquè per a ells és una novetat. Aquí es podrien fer més campionats...

—Els pobles veïnats són com Montuïri?

—Porreres està més especialitzat en escacs. Allà hi ha En Joan Barceló, un dels més bons jugadors; és àrbitre, jugador federat i va venir a Montuïri a fer cursets. Per altra part, si es juntassin dos pobles, seria molt interessant perquè intercanviariem jugades, partides... La gent d'aquí està cansada d'enfrontar-se amb els mateixos jugadors.

Maria Gayà i
Aina González

quan jugava a Preferent amb l'equip montuïrer, En Josep Sampol.

(Després d'oferir-nos begudes, li demanarem que contestàs aquest altre grup de preguntes).

—Creus que els jugadors que tu entenes s'esforcen al màxim, o, pel contrari, poden esforçar-se una mica més?

—Crec —ens contesta rient— que es poden esforçar un poc més.

—Trobes que en el teu equip hi ha jugadors que tenen futur i poden arribar a jugar amb equips importants?

—Sí; hi ha bastants jugadors que si no deixen el futbol i hi posen interès, el dia de demà poden ser bons jugadors.

—Quins són els jugadors de la "plantilla" aleví, actualment?

—Rafel Alcover, Jaume Alcover, Toni Mesquida, Jaume Mas, Mateu Coll, Biel Roig, Joan Verger, Pep Serra, Rafel Manera, Miquel Verd, Guillem Munar, Jaume Mayol, Pere Ors i Cristòfol Amen-gual.

—Què trobes d'aquesta nova experiència?

—No m'havia fet càrrec mai d'uns allots i disfrut entrenant-los i fent-los passar una estona agradable i entretinguda. S'obliden de les preocupacions.

—Varen guanyar el darrer torneig de la Llum. Et sembla que quedaren ben classificats a la lliga?

—Sí; crec que quedarem ben classificats, però el de menys és el guanyar o el perdre, l'important és participar. Però a tots els montuïrers, qui més qui manco, els agrada veure el nom del C.D. Montuïri el més amunt possible.

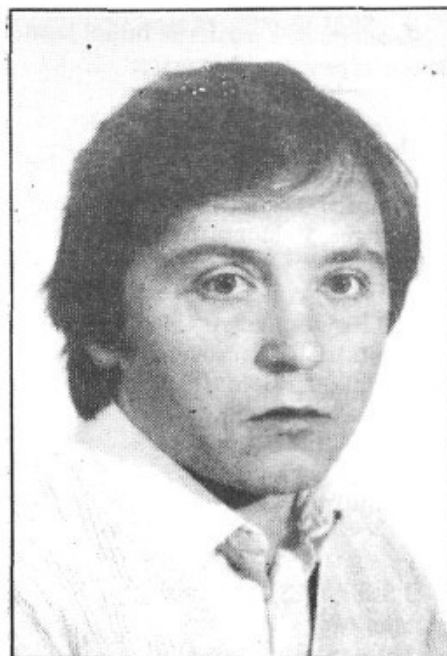
—Tens cap problema per assistir als entrenaments?

—Sí. Com que faig feina entre setmana i acab tard, no hi puc anar. Cal dir, però, que tenc un gran "companyero" (En Joan Verger "Matxo") que es preocupa dels allots. Hi vaig els divendres, ja que acab més prest. També els dirigesc en els partits, és clar.

—T'hem vist dirigir el teu equip fora de la banqueta. Per quin motiu?

—Perquè a l'hora del partit no sé estar assegut i em pos molt nerviós.

—Miquel: vols afegir o destacar alguna cosa més?

—Sí; que una sèrie de jugadors de primer any, com són en Jaume Mas, Guillem Munar, Pep Serra i el més petit i valent, en Pere Ors, per la seva edat juguen molt bé i hi posen molt d'interès. També cal destacar i donar gràcies al delegat, Biel Verger "Matxo" i al President del Club, Joan Verger Pocoví, que estan ajudant amb tot el que poden i més. A més a més vull donar les gràcies i amb motiu, al padrí d'en Joan Verger i Pere Ors (Toni Carboner i Baltasar "Vollandí") que no fallen cap partit a dins i a fora camp. També s'ofereixen a posar el seu cotxe i a convidar els jugadors a beguda en cas de fer un bon partit.

Aquí s'acabà la xerradeta amb Miquel Oliver. Hauria de seguir entrenant els propers anys, ja que creim que homes com ell són els que fan falta.

Miquel Ribes
Mateu Coll

"SETMANA POLIESPORTIVA ES PUIG 88"

Amb motiu de la festa d'Es Puig i en el decurs de les dues setmanes següents a Pasqua, tindrà lloc la "Setmana Poliesportiva Es Puig 88" amb una vintena de partits d'esport base i amb la participació d'escoles de la Comarca.

Magnífica segona volta de l'equip de Preferent

14 Jornades seguides sense perdre

Resultats dels partits de futbol jugats durant el passat mes de març:

BENJAMINS

Montuïri, 4 - Barracar, 1
Campos, 3 - Montuïri, 1
Montuïri, 12 - M.N. de Vilafranca, 0
Porreres, 1 - Montuïri, 2

A LEVINS

A.P. Ramón Lull, 0 - Montuïri, 0
Montuïri, 2 - Constància, 0
Colònia, 2 - Montuïri, 1

INFANTILS

Avance, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 1 - Barracar, 3

JUVENILS

J. Sallista, B, 3 - Montuïri, 0
Montuïri, 1 - Porreres, 7
Llubí, 4 - Montuïri, 0
Montuïri, 3 - Algaida, 2

I PREFERENT

R. La Victòria, 1 - Montuïri, 1

Partit disputat sense àrbitre col·legiat. Va haver-hi molta duresa com sol esser habitual en aquest camp. A rel d'això, el centre-campista Vicens Vaquer, titular indiscutible i que duia a terme una gran campanya, s'ha hagut de despedir de la temporada perquè va haver de ser operat per rompuda de lligaments.

Montuïri, 2 - Ferriolense, 1

Fins ara, el millor partit de la temporada i el millor rival que ha passat per "Es Revolt" i, en canvi, el pitjor arbitratge (Senyor Danús). També, la millor entrada de tota la competició. Un resultat decisiu a causa de la igualtat entre nosaltres i els de Son Ferriol. Mèrit remarcable: Al Montuïri li mancaven tres titulars de la defensa i l'esmentat Vaquer a la línia mitjana.

Esporles, 0 - Montuïri, 0

Podríem repetir el mateix de "resultat decisiu a causa de la igualtat entre ambdós equips a la taula classificatòria". Es que hi ha actualment uns equips destacats: El Porto Cristo i el Cala d'Or; el Cardassar i el Felanitx que sembla tenen un lloc ja clar entre els quatre primers. Després hi ha un grup format per Montuïri, Ferriolense, La Victòria, Esporles, Petra, Pollença i Arenal que lluiten per quedar entre els set de davant per la possibilitat de jugar la lligueta d'ascens a III Divisió.

Montuïri, 2 - Porto Cristo, 1

Davant un difícil rival i un resultat advers (0 - 1 a mitjan primera part) el Montuïri se superà a si mateix. Va reaccionar quasi tot d'una i va controlar l'encontre encara que la victòria no va arribar fins prop de l'acabament del partit.

Ses Salines, 1 - Montuïri, 1

Un altre partit molt disputat des del començament fins a la fi, jugat amb certa duresa. Als 10 minuts el Montuïri ja marcà el seu gol mentre que els locals l'aconseguien de "penalty" quan en mancaven 15 per a l'acabament.

Quan manquen sols quatre encontres per acabar el torneig, si el Montuïri continua la línia dels darrers partits, molt bé es pot classificar per a la lligueta d'ascens.

CLASSIFICACIÓ

Cala d'Or	30	16	10	4	50	25	42
Porto Cristo	30	15	9	6	58	38	39
Felanitx	30	16	6	8	62	41	38
Cardassar	30	14	8	8	55	28	36
Ferriolense	30	12	12	6	48	27	36
Montuïri	30	13	9	8	48	40	35
Arenal	30	15	5	10	57	39	35
R. La Victòria	30	13	8	9	58	44	34
Esporles	30	11	11	8	50	42	33
Petra	30	11	11	8	54	44	33
Margaritense	30	12	7	11	39	40	31
Campos	30	10	10	10	31	34	30
Pollença	30	10	9	11	46	40	29
Espanya	30	6	9	15	46	56	21
Son Sardina	30	6	9	15	29	45	21
La Unión	30	5	7	18	30	78	17
Ses Salines	30	4	7	19	35	80	15
Artà	20	4	7	19	36	91	15

BÀSQUET FEDERAT

Resultats de l'equip cadet femení:

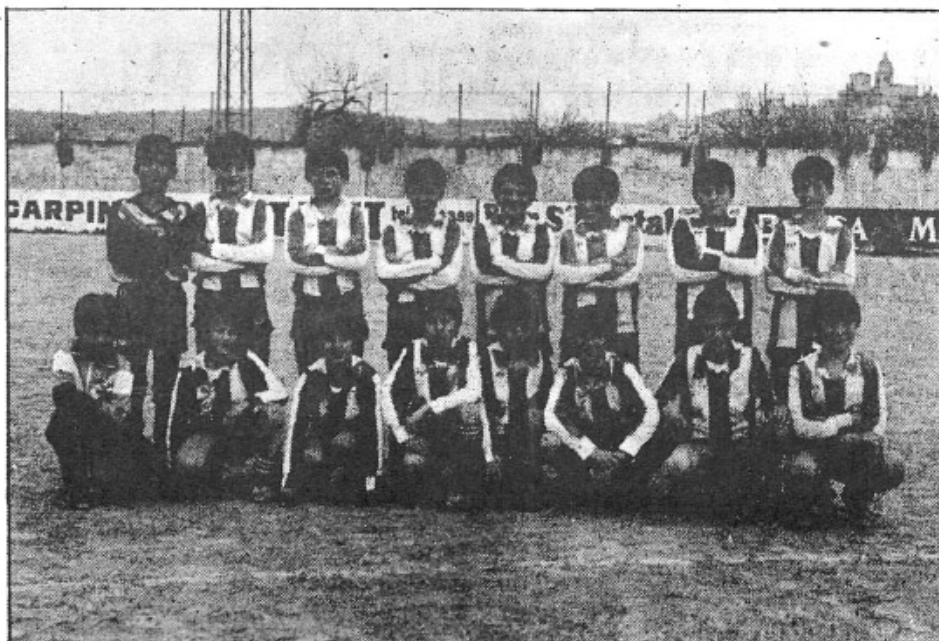
Campos, 47 - Montuïri, 34
Montuïri, 40 - Perles Manacor, 34
Graduada Patronat, 37 - Montuïri, 42
Montuïri, 54 - Campos, 37

DIADA AUTOMOBILÍSTICA

La segona festa de Pasqua, seguint el costum d'anys anteriors, s'haurà celebrada la "Diada Automobilística" amb proves en Es Dau, fora vila i Es Revolt. Al llarg de tota la jornada s'hauran disputat diferents proves i els aficionats hauran pogut gaudir, com en precedents diades, d'una lluita per a aconseguir la victòria.

CURS DE TENIS

Organitzat i subvencionat per l'Ajuntament, durant vuit setmanes de març, abril i maig es desenrotllarà un curs de tennis per a gent major. Hi participen unes quinze persones amb una quota única de 2.000 pessetes.

Els jugadors de l'equip Benjamí de Montuïri, que a fi de març ocupava el segon lloc de la classificació

DOS DITS DE SENY

La precisió no ha estat mai el fort de la gent de la Part Forana de Mallorca, on sempre han estat al dia expressions com: "S'altre dia de pagès", "Poc més, poc manco", "Pam envant, pam enre-", etc.

Aquest mes, i referint-nos a l'Ajuntament, volem fer constar:

a) **PAM ENVANT** (o "dos dits de seny" envant): L'acord de la Mancomunitat de Municipis del Pla de cara als serveis funeraris, és un encert; no sols pels avantatges que comporta, sinó perquè demostra que els polítics dels nostres pobles tenen els dits de seny suficients per fer coses de conjunt sense barallar-se.

b) **PAM ENRERE** (o "dos dits de seny" enre): Inaugurar un "Nou Centre de Joventut" sense haver reunit i consultat el jovent que l'ha de disfrutar, indica que a vegades la gent major sembla tenir més poc seny que els joves, que tenen fama de fer les coses sense pensar-les massa.

CUINAR EN CASA

RACÓ DE BOU

S'ha de coure el dia abans. Es té el racó en adob unes hores. Dins una rostidora posam ceba, pastenagó i dos cullerots de brou de gallina. Ha d'estar al forn fins que tengui color. Per esser ben cuit, per cada quilo de carn es necessita una hora de forn.

Una vegada fred, es fan tallades. Es bull qualsevol verdura: xampinyons, mongetes tendres, carxofes, pèsols, que podem passar per la pella o bullides.

Servir el racó ben calent.

*Recepta facilitada per
Margalida Carretera Bennàsser
S'Alcudienca"*

PLUVIOMETRE

Pluja caiguda a Montuïri per metre quadrat, durant el passat mes de març:

Dia 1	3'90
" 4	6'20
" 5	12'60
" 9	1'80
Total	24'50 litres

GLOSES

A LA MARE DE DEU DE LA BONA PAU. "ES DIA DES PUIG"

Oh Reina de cels i terres!
hem vengut a veure-vós;
Verge Santa, donau-nós
pau, salut i poques guerres.

Pes mes de maig un jardí,
Verge Santa, que és d'hermós!,
però molt més ho sou vós
per tots es qui som aquí.

Mos guardau de nit i dia,
d'aquest Puig de Sant Miquel;
feis que tots venguem al cel
en sa vostra companyia.

Aquest Puig tan muntanyós
que habitau devers Ses Rotes;
Puríssimes n'hi ha moltes
i sa més guapa sou vós.

Sou sa nostra autoritat;
sempre vos hem respectada,
es batle vos da sa vara
i amb lo bé que l'heu guardada
guardau a tot es poblat;
i sa mala "enfermedat",
que és lo que més tenim ara,
oh Verge Inmaculada,
curau qui n'està danyat!

Salut tota sa rotlada
sense ningú destriar;
de bon cor vull saludar
aquesta Reina que hi ha
a damunt l'altar, sagrada.
Oh Verge Inmaculada,
esteneu la vostra mà,
donau-nos salut i pa
i prest faceu acabar
sa maldat que hi ha escampada;
es vostros fills, bona mare,
vos vendrem a visitar.

Reina, fins un altre dia,
que prest mos tornem trobar
i vos poguem contemplar
amb salut i amb alegria,
que vós sou sa nostra guia,
mai vos podrem oblidar.

Adéu, Reina, flor de lliuri
que a tots molt trists mos deixau:
des Puig a on habitau
enviau salut i pau
p'es poble de Montuïri.

Miquel Massanet "Parri"

DEMOGRAFIA

Moviment demogràfic durant el passat mes de març de 1988

NAIXEMENTS

Dia 14.- Maria Joana Mayol Rigo,
filla de Llorenç i Joana.

DEFUNCIONS

Dia 27.- Antoni Verd Garau, de 84
anys, casat. "Roca".

Dia 30.- Maria Barceló Mora, de 78
anys, viuda. "Carriona".

Gloses

A SANT ANTONI ABAT

Oh, Sant Antoni Abat,
porcella i campaneta,
beneïu-mos sa guardeta
de qualsevol "enfermedat".

Sant Antoni és un Sant noble,
de pau i coneixement:
pregau que s'Ajuntament
i tot es seu component
no sigui traïdor an es poble.

Senyor rector: jau aquest ciri,
perquè sou una autoritat,
respectau aquest poblat
i sa gent de Montuïri
perquè si donau martiri
prest vos hauran canviat.

Enc que sigui de l'antigüa,
Sant Antoni és un valent:
beneïu tot es jovent,
enc que tengui poc coneixement
i faci qualche cosa "fea",
i que no es mogui cap guerra,
que això sol esser dolent.

*Montuïri, 17 de Gener de 1988.
Joan Servera "Caragol"*

JOCs DE PARAULES

Un tigre, dos tigres, tres tigres.

* * *

Una post arrossegadissa,
amb el seu arrossegadissadoret,
el qui la desarrossegadissarà,
un bon desarrossegadissador serà.

* * *

El dilluns va dir al dimarts
que anàs a casa del dimecres,
i preguntàs al dijous
si era cert que el divendres
havia dit al dissabte
que el diumenge era festa.

LA MARE DE DÉU DE LA BONA PAU, RESTAURADA, TORNA A SER AL PUIG

EXCURSIÓ JUVENIL A SON MACIÀ

Un dels darrers dies del mes de febrer devers 40 joves d'ambdós sexes relacionats amb la catequesi parroquial de Montuiri prengueren part en una animada excursió al Puig de Sa Mola, de Son Macià (Manacor). Foren rebuts i acompanyats per un bon estol de macianers de la mateixa edat, amb els quals s'establiren molt bones relacions i que el dissabte següent compartiren a la recortoria de Montuiri un sopar de germanor.

PRIMERES COMUNIONS

Amb nombrosa participació es reuniren, cada quinze dies, els pares dels nins que enguany han de fer la primera Comunió. Es preparen uns temes i es distribueixen uns fulls que faciliten la intervenció de la família en la preparació catequètica dels infants.

S'han senyalat dues dates per a les primeres comunions en grup:

- 22 de Maig, a les 11'30.
- 12 de Juny, a les 19.

DIA DEL SEMINARI

La tradicional collecta amb motiu del "Dia del Seminari", duita a terme els dies 19 i 20 de març, va recollir un total de 34.505 pessetes, que es destinen a fomentar les vocacions sacerdotals a nivell diocesà.

TROBADA VOCACIONAL

A la trobada vocacional que se celebra al Col·legi de la Caritat de Porreres dia 19 de març, hi assistiren una vintena de joves i al·lots de Montuiri. Junament amb un bon esbart de jovent d'altres pobles de la nostra zona, compartiren unes hores de reflexió i de convivència. Moments destacats de la diada foren la celebració de l'Eucaristia i la festa de després de dinar.

APLEC DE L'ESPERIT

Parlant de trobades, els dies 21 i 22 de maig, a Lleida, tindrà lloc l'Aplec de l'Esperit, que es celebra cada tres anys amb participació de joves a partir dels 16 anys.

L'assistència costa unes 10.000 pessetes. Els possibles interessats, per a més informació, es poden posar en contacte amb la parròquia.

Una vegada restaurada la imatge de la Mare de Déu de la Bona Pau, torna a ser al seu lloc definitiu, dins el temple del Puig.

Amb aquesta millora —ara amb la cara més riallera— se li ha proporcionat més consistència i, per tant, una més llarga durada.

NOU CONTRACTE ENTE LA PARRÒQUIA I ES PUIG

Amb l'assessorament dels serveis tècnics i jurídics del Bisbat de Mallorca es va renovar i posar al dia, el passat mes de març, el contracte entre la parròquia i els llogaters del restaurant d'Es Puig.

Entre les innovacions d'aquest conveni, per mutu acord, s'ha establert que d'aquí endavant les reparacions de l'edifici, així com també les obres noves que es cregui convenient emprendre, i que no siguin "en perjudici del local", aniran a càrrec dels llogaters.

Per aquestes obres s'haurà de "demandar autorització a la parròquia, que la

concedirà sempre que les autoritzi la Comissió Episcopal corresponent". Totes les obres esmentades quedaran propietat de la parròquia quan acabi el contracte, sense indemnització.

ENQUESTA SOBRE LES MISSES

A nivell de Mallorca, i promogut pel Consell Episcopal, s'està fent un estudi sobre la celebració de misses als distints llocs els diumenges i festes. La finalitat és "millorar l'organització dels recursos eclesials i distribució de les tasques pastorals".

L'enquesta, que s'ha enviat a les parròquies i a llocs de culte, se centra sobretot en qüestions d'assistència i horaris de cara a un reajustament d'aquestes i una possible supressió d'algunes misses en el futur, ja que tant els capellans disponibles com els cristians que participen en l'Eucaristia van disminuint.

FESTA D'ES PUIG

La Mare de Déu, restaurada

La tradicional festa d'Es Puig, el dimarts de Pasqua, s'ha presentat enguany amb un al·licient especial: la restauració de la Mare de Déu de la Bona Pau.

La imatge ha estat restaurada amb molt d'encert al taller de la Diòcesi, baix la direcció de Mn. Miquel Garau, i ha suposat una despesa de 50.000 pessetes, per a la qual s'accepten tota casta de donatius.

També s'han adobat i enriquit gratuïtament les corones per part d'"En Joan Rellotger". Vagi per endavant la nostra gratitud.

Igualment cal agrair a l'il·lustre montuier P. Antoni Martorell l'haver acceptat presidir la concelebració eucarística en la festa del Puig. Que molts d'anys ens hi poguem reunir com a poble i com a comunitat cristiana!

SETMANA SANTA I PASQUA

Les celebracions de la Setmana Santa i la seva culminació amb les festes pasquals, foren molt nodrides. El poble assistent no es va conformar en ser simple espectador, sinó que participà activament en els difetents actes.

La processó de l'encontre, fou l'acte multitudinari com anys anteriors i la gent difícilment es va poder agombolar dins l'església.